

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornych W. Dekera i Spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

N° 2. — W Sobotę dnia 7. Stycznia 1826.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina dnia 3. Stycznia,

Wszystkie tutejsze gazety zawierają następujące urzędowe doniesienie: „Fałszywość umieszczonego w literackim dzienniku konwersacyjnym pod dniem 15. Grudnia r. b. twierdzenia, „że rozsiana przezeń pogłoska dotycząca się następstwa tronu w Rosyi zawarta jest w Królewsko-Pruskim kalendarzu, a zatem żadney wątpliwości podpadać nie powinna“ już przez pisma publiczne skarconą została.

Gdy iedyny, powszechnie znany, pod dozorem Królewskiej Deputacyi kalendarzowey wydany historyczno - genealogiczny kalendarzyk, na r. 1825. wiadomość zupełnie o wemu twierdzeniu przeciwną zawiera, doniesienie więc pomienionego tygodnika literac. uwa-

żane być musi za umyślny fałsz, iakich się to pismo już nie raz dopuściło: i dla tego sprzedawanie onego w tutejszych państwach niemiezzem powszechnie zakazanem zostaje.

Berlin, dnia 31. Grudnia 1825.

Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Schuckmann,

Ministerstwo spraw zagranicznych.

Bernstorff.“

Wiadomości zagraniczne.

A u s t r y a.

Z Wiednia dnia 17. Grudnia.

Zasmucająca wiadomość o śmierci Cesarza Alexandra głębokie sprawiła wrażenie na naszym powszechnie uwielbianym Monarsze.

Gdy mu o tém doniósł JO. Xiążę Metternich, zawołał N. Pan z widoczném rozrzewnieniem: „Utraciłem moiego najlepszego przyjaciela!“ Cała rodzina Cesarska, równie iak obecne tu członki Król. rodziny Bawarskiej, które ledwie stanęły w zamku, gdy ta smutna nadeszła nowina, dzielą ten smutek. Żadna osoba z N. domu Cesarskiego niepokazała się odtąd w teatrze.

Francya.

Z Paryża dnia 27. Grudnia.

Dnia 23. m. b. wieczór pracował Król z Prezydentem Rady, a potem z Ministrem wojny i Ministrem spraw zagranicznych. — Dnia 24. zrana o godzinie 11 tej miał osobne posłuchanie Posel Rossyjski. Przyjmował także Król przybyłego z Rzymu Margrabiego Montmorency, i pracował potem z Ministrem spraw zagranicznych. — Kommissya, ustanowiona od 16tu miesiący celem przejrzenia wydanych przed 1814 r. ustaw i urzędzeń, zdała dnia 24. m. b. Królowi sprawę z teraźniejszego stanu prac swoich. Prezydent iéy miał krótką mowę, na którą Król z właściwą sobie dobrocią odpowiedział: „Moi Panowie! Znam ważność prac waszych, i przekonany jestem, iż się w dobrych rękach znajdują. Dziękuję WPa nom za dowiedzioną dotąd gorliwość i pilność. Nieprzystoi Królowi, iak tylko podług praw rządzić. Potrzeba wymaga, ażeby prawa nasze zgadzały się z obecném rzeczy położeniem. To jest moje życzenie, moja wola. Pewien jestem, iż wszyscy moi poddani przyłożą się do osiągnięcia tego celu. Niezrażacie się WPa nowie dalszemi waszemi pracami; wprowadźcie do prawodawstwa naszego stosowny porządek i jednogodność. Niemasz nic zbawienniejszego dla poddanych, i nic bardziéy nieukłatwia obowiązków tronu, iak dobrze uporządkowane prawa.“ Z samegoż raportu widać, iak ogromna praca poruczona została Kommissyi. Zgromadzenie konstytucyjne wydało 3428 ustaw, zgromadzenie prawodawcze 2190, konwent 15,414. Po ominieniu wszystkiego, co przez czas lub przez późniejsze ustawy zniesioném i za nieważne uznaniem zostało, zajął się Kommissya roztrząsaniem 1715 ustaw i rozporządzeń, które na 46 klas są podzielone. Z tych ściaga się

19 do materji religijnych, 85 do wychodzców, 516 do środków rewolucyjnych; 34 tyczy się prassy, 7 lottery i t. d. 135 stanowi liczbę ustaw kryminalnych. Dnia 26. z. m. ukończyła Kommissya przygotowawcze przejrzenie 43ch pierwszych klas, obemyliących w sobie 1653 ustaw, z których, zdaniem iéy, tylko 225 mogą być w całości lub w części utrzymane. Pozostałe iéy tylko jeszcze 146 ustaw (względem akcyzy, ceł i soli) do przejrzenia, a potem redakcyja całego dzieła.

Od dnia 25. m. b. nosi dwór żałobę po Cesarzu Aleksandrze, która jest na 21 dni ustanowiona.

Wiele Dzienników zawiera następujący artykuł: „Wszystkie gazety mówiły już o wstąpieniu na tron Cesarza Konstantego. Nie jestem moim zamiarem przydać nowe uwagi do już uczynionych, chcę ia tylko stawić pomnik wdzięczności, przywołując współobywatelom moim na pamięć to, co wielu z nas, będących ofiarą nieszczęśliwéy wyprawy roku 1812. winno wspaniałemu sercu W. Xięcia Konstantego. Niechay mi wolno będzie przytoczyć moje własne słowa, umieszczone już w powieściach historycznych wydanych przezemnie przed lat 10ciu. Wielki Xiążę Konstantyn kazał pielęgnować francuzkich Oficerów pod własném okiem a nawet w własnych pokojach, sprowadzając ich z lazaretów, i ciesząc wyrazami dobroci i litości. Sam z płonącego ogniem domu wyratował dwóch Oficerów, jednego sam na barkach unosząc, drugiego przez służącego. Idąc za popędem wspaniałomyślnego serca, wystawił się na zarazę, którą w istocie dotknięty został. Nie jeden francuzki Oficer, wydarty przez jego ludzkość śmierci, winien mu swój byt; i dla tego to autor niniejszego wynurza mu uczucia winnéy wdzięczności. Jakąż to on pomoc dawał tym, co się do niego uciekali, lub mieli szczęście być spotkanymi od niego! Lecz jego dobroć i troskliwość nie tylko do Oficerów się rozciągała; ileż to bowiem żołnierzom z téy szczupłej liczby, która się dostała do Wilna, uratował życie, przyjął ich do siebie; a wkrótce widziano wpałacu Strelia przy Petersburgu osadę francuzkich weteranów, ubranych jego kosztem i utrzymywanych. Lecz muszę skończyć opowiadanie moje, o-

żywione uczuciem osobistey wdzięczności; mogłoby się здаwać panegirkiem. Nieprzyłączam żadnych uwag, któreby może osłabiły wrażenie rzeczy; nie mogę jednak nie przydać, że najszcześliwsza przyszłość dla ludów tam się otwiera, gdzie serce Monarchy na świetnym tronie ożywione jest uczuciami szlachetney ludzkości.

General de Vaudoncourt.

Kompozytor Boieldieu, który niedawno otrzymał pensyą 1200 Franków, obdarzony został w tych dniach od Króla srebrnym serwisem na wety.

Oyciec Ś. ma znowu być bardzo chory.

Przeznaczone do St. Domingo okręty, celem bronienia handlu naszego na wodach haytyckich, wyidą na końcu t. m. pod żagle.

Goniec nadzwyczajny, który tu dnia 24. przybył od Posła Rossyjskiego w Londynie, pracował z Panem Pozzo di Borgo, a na wieczór puścił się w dalszą drogę do Madrytu. Pan Pozzo di Borgo wybiera się, iak słyhać, do Petersburga.

Hrabia Casabianca, Senator, General-Porucznik i Par (z Korsyki) umarł dnia 28. z. m. (dzień zeyścia Generała Foy) w Bastia; żył lat 87. Utracił on w kampanii r. 1812 syna swojego iedynaka, który mając 25 lat był już Półkownikiem i Kawalerem legii honorowey; zięć jego, Hrabia Rivarol, jest członkiem Izby Deputowanych.

Hiszpański General i były Minister Cruz bawi teraz w Baionnie.

Trzeci numer dziennika *l'Orange du Commerce*, został skonfiskowany.

Przed 5 dniami przyszedł człowiek, udający się być agentem policyi, do odwachu przy małym moście, i żądał 4ch żołnierzy, których mu zaraz dano. Z tymi udał się do mieszkania zegarmistrza Lucin, i oświadczył mu, iż go musi aresztować, ponieważ kilku zegarmistrzów, którzy za nabywanie kradzionych zegarków zostali aresztowani, oskarżyli go o podobne przewinienie. Zapytany od zegarmistrza, gdzie ma pełnomocnictwo, wydobyla z kieszeni kartę, którą się legitymuje iako agent policyiny, a gdy tamten chce wprzód posłać po cyrkulowego Kommissarza policyinego, oświadcza mu zuchwale, ażeby tylko poszedł do odwachu, gdzie zastanie Kommis-

sarza policyi. Tymczasem każe na los zabrać 14 zegarków i włożyć je do pudełka. Pan Lucin rozkazuje dwom czeladnikom, ażeby za nim poszli i pilnie na pudełko uważali. Przybywszy do odwachu, żąda znowu Pan Lucin, ażeby sprowadzono Kommissarza policyi. Zmyślony agent policyi ofiaruje się iść po niego, lecz zegarmistrz żąda, ażeby swą kartę zostawił na odwachu, i żeby żołnierza przydano. Przychyla się do tego sierżant, i karta, którą tamten chciał nibyto w Prefekturze złożyć, została w odwachu. W pół godziny powraca z doniesieniem, iż nie zastał Kommissarza policyi w domu; lecz przydany mu żołnierz powiada, iż 2 franki, które kładzie na stół, dostał od niego, ażeby stwierdził to zeznanie, i że człowiek ten nie szukał żadnego Kommissarza policyi. Gdy się to dzieje, przychodzi Kommissarz Dossonville i Kapitan, który patrol odbywał, i okazuje się, iż ów mniemany agent jest złodziejem, który sobie tym bezczelnym sposobem 14 zegarków chciał przywłaszczyć. Pan Lucin został niebawnie puszczoneym, a ten co go aresztował, został na to miejsce uwięzionym.

Fabrykant porcelany, Flamen Fleury, przedstawił Królowi Jmci wspaniały serwis, swoiey roboty, który wyobraża same morskie płody, iak n. p. korale, muszle i t. d. Podstawki mają postać Tritonów, Delfinów i t. p., zresztą jest nader gustowny i wygodny. Monarcha okazał artyście swoje najwyższe zadowolenie.

Listy z Liworna donoszą, iż Miaulis uchwycił się między egipską i turecką flotą. Ibrahim zamysła przeczimować pod Nawarynem.

Donoszą z Fano (w państwie kościelném) pod dniem 10. m. b., iż bez poprzedniéy burzy morze adryatyckie wystąpiło i zalało drogi z Fano do Sinigaglii i Pesaro. Zdarzenie to, iakiego sobie żaden z żyjących ludzi nie przypomina, zrządziło znaczne szkody w Littorale.

Do Ameryki południowey wysłano nieważno 3 okręty z książkami. Było tam 11,000 exemplarzy dzieł Woltera; 17,000 dzieł Russa; a 4,900.000 innych sławnych pisarzy.

Snycerz David ukończył posąg Penelony, który ma być postawionym na sarkofagu jego

w kościele katedralnym w Cambray. Poświęcenie nastąpi dnia 7. Stycznia 1826., iako w rocznicę śmierci Fenelona. Naczelniejsze członki akademii sztuk pięknych wielką dały pochwałę twórcy tego dzieła.

„Składka na dzieci Generała Foy“ — doniosła przed niejakim czasem, *Biała chorągiew* — „nastąpiła po składce na pogorzelców miasta Salins, a ta zastąpiła składkę na pogorzelców Bazaru.“ Ta która się zbiera na dzieci Generała Foy ma już wynosić 500,000 Franków. Kupcy i bankierowie odznaczają się najwięcej w tym uczynku liberalizmu i hojności. Ci którzy najwięcej z ducha czasu korzystali, chcą teraz iakimżnami uprawnić swoje zdobycze. Na wsiach ofiary są rzadkie i małe, i zapal niewiele się rozszerzył po miastach, które nie są przemysłowe. Po departamentach nie lubią bardzo tych składek, skoro nie widzą w nich zamiaru użyteczności publicznej, lub też gdy te nie wypływają ze wzajemnego stowarzyszenia się przeciwko zwykłemu iakiemu nieszczęściu. Rólnictwo musi być z potrzeby oszczędne, handel również kwitnąć może iedynie przez pracę, oszczędność i umiarkowanie. W Paryżu widzieć tylko można nagłe majątki zrobione w grze papieżów, przy której bez grosza iednego łatwo się spasożyć, zręcznie tylko grając słowem przez kilka miesięcy. Dla tego też ten kraj cudów papierowych i pieniężnych powinien być kraiem cudów dobroczynności. Nie ieden zapewne uczciwy człowiek i kupiec na wsi mieszkający, dziwić się musi, że ten lub ów bankier może dać w iednym dniu tyle co on nie zebrał przez lat trzydzieści, mimo wszelkiej pracy i oszczędności. Ich podziwienie ustałoby, gdyby wiedzieli, iak prędko niektórzy ludzie przychodzą tu do bogactw; z kąd rodzi się łatwość dawania, czyli dobroczynność wystawna i wystawa gazet. Są nieszczęścia pospolite, które iakkolwiek zwyczajne, iako na przykład grad, wylów wody, pożar, niemniej iednak godne politowania. Te wypadki znajdują swój ratunek w służbach religii, w tych pobożnych tyle spotwarzanych instytucjach, których skromne cnoty w zaciśu swoich dobroczynności udzielaia. Liczna także klasa rólników, chociaż ich imiona nie brzmią w gazecie, zasila

tych ubogich ludzi, dając im zarobek w porze roku najmniey dogodnej i dzieląc się ze słabymi i cierpiąciami ostatnim kawałkiem chleba. Jest ieszcze inne nierównie wyższe źródło dobroczynności, które iak pożywiająca rosa rozlewa swoje łaski na wszystkie strony. Serce naszych Xiążąt iest skarbem miłosierdzia, z którego codziennie nowe pociechy wypływają na różne nieszczęścia. Ich dobroczynność słodka, przyjazna i prawdziwie oycowska, iest powszechną dla wszystkich, i dla tego wyłączeń nie cierpi. Nie może zatem iść w pomoc nieszczęściom, które z innej strony już wynagrodzone, i z tego powodu nie są nieszczęściami; również dla zachowania godności swojej nie może się znaydawać w tłumie, ani łączyć z ludem inaczej iak na czele, nie zaś na końcu. Z tychże samych przyczyn nie wypada iey należeć do czynów, które nie pochodzą z czystej miłości bliźniego, lecz które porusza namietność gwałtowna i gminna. Na stopniu wysokości, na którym są nasi Xiążęta, nie można się zniżać do czynów, mających na względzie interes iakiego stronnictwa; bo stronnictwo iest zawsze burzliwe, a władza naywyższa nie podsycać lecz uspakaić, nie mnożyć lecz godzić powinna stronnictwa. Dla tego też ta ziemską opatrność udziela tylko z rzadką roztropnością darów swoich, i wie naylepiej, iak postąpić, kiedy sprawiedliwość, przystoynność i delikatność tego po niej wymaga. Boże zachoway, abyśmy chcieli oczerniać Dzieło liberalizmu, z krzywdą dzieci tego, który był filarem liberalności. Wszystko tam iest dobrze umiarkowane. Pięć franków starego żołnierza i 3 franki starego patryoty, znaczą tyle na szali co 50,000 franków Pana Lafitte. Dzieci Generała Foy będą miały 40 do 60 tysięcy franków dochodu; dług wdzięczności będzie dobrze zapłacony. Liberaliści wydali wexle do swoich korrespondentów, którzy takowe zapłacą zapewne na okaziciela. Lecz omamienie, które pospultwu czyni takowa hojność, nie powinno puszczać w niepamięć dobrodzieystw, które kraj winien religii i monarchii. Któż wspiera i opiekuje się dziećmi opuszczonemi? Kto starcem chorowitym i zapomnianym? Kto żałuje więźniów, rozlewa dary swoje w ustroniu nieszczęśliwego,

daie chleb łaknącym, odzież cierpiącym niedostatek i wychowanie sierotom? Kto łoży starania koło chorych i niedołączonych, utrzymuje odwagę umierających, otwierając im przytułek i ramię słodkiej pobożności? Kto czuwa, działa i prosi bezustannie za wszelkimi rodzajami nieszczęścia? — Ludu! oto Król twój, oto jego szlachetna rodzina, a z niemi razem i najlepsi przyjaciele twoiego Boga i twoiego Króla. Oto są prawdziwi twoi dobroczyńcy.“

Składki dla dzieci Generała Foy wynosiły w dniu 24. m. b. 561,136 Franków, 46 Centymów (158,400 Tal.). Byli Deputowani Chauvelin dał 1000 Franków, a Pan Emanuel Jobez, podobnież były członek Izby Deputowanych, 2000. — Wyszło tu pismo pod tytułem: „Adres do Xiążęcia Orleańskiego“, tyżące się wzniesienia pomnika Generałowi Foy. Jak wiadomo, Xiążę ten złożył na ten cel 10.000 Franków.

Panowie Lafitte i Generał Sebastiani są także w rzędzie liberalnych Kandydatów dla Vervins. *Dziennik handlowy* zaleca pierwszego, wzywając w pomoc cienie Generała Foy. — Doktorowie Broussais i Frapart, którzy doglądali Generała Foy w chorobie, zostali obrani członkami akademii lekarskiej.

Deputowani już się licznie zjeżdżają. — Dwa aresztowani w St. Sebastian francuzcy Oficerowie, przybyli do Baionny. — W Bilbao wyszło ostre postanowienie przeciw byłym konstytucyjnym ochotnikom.

H i s z p a n i a.

Z Madrytu dnia 15. Grudnia.

Gaceta dzisiejsza zawiera rozkaz królewski, ażeby brano władze miejskie w karę 50 dukatów, skoro niezasadzaia drzewa po górach, stósownie do urządzenia z roku 1478.

Ostatni dylizans, który tu zjadł do Kadyxu pod zasłoną 20 dragonów odszedł, napadnięty został od zgrai rabusiów, którzy połowę straży położyli trupem, drugą połowę rozproszyli, a potem wóz pocztowy złupili. Przychodzące z Francyi lub tamże odchodzące depesze zostały już kilka razy zabrane, prócz których niczego się hultaie więcey niedotknęli; zapewniaia, iż ten los dla tego tylko spotkał posłane podarunki Xiążęciu Maxymilia-

nowi Saskiemu i małżonce jego, iż pudełko, w którym się znajdowały, oddane było gońcowi z oświadczeniem, iż się depesze w niem znajdują. Jeżeli tak, to osoby, którym tylko idzie o tajemnice rządowe, powinnyby ie oddać napowrot właścicielom.

Przytrzymano iednego Pułkownika, iednego Adjutanta i iednego Kapitana z osady francuzkiej w St. Sebastian. Dotąd największy sekret względem przyczyny tego aresztowania, które, iak mówią, nastąpiło z rozkazu Generała dowodzącego oddziałem w Baionnie. Niektórzy zapewniaia, że było iakieś nieporozumienie między Komendantem placu a Pułkownikiem regimentu garnizonem stojącego w tém mieście. Jakkolwiek bądź, wypadek stanowczy iest, że trzech rzęczonych Oficerów przyaresztowano. Żaden Hiszpan niewplątany do téy sprawy, i to każe się domyślać, iż idzie tylko o uchybienia w służbie.

Na obiedzie, który Xiążę Infantado dla ciała dyplomatycznego dawał dnia 6. b. m., iako wrocznicę imienin Królowéy Jmci, stała na stole figura, wyobrażająca Meksykanina w dawnym ubiorze indyjskim kolorowanym, który ręką prawą na Hiszpanią wskazywał.

P o r t u g a l i a.

Z Lizbony dnia 4. Grudnia.

N. Król wydał zupełną amnestyą dla wszystkich Magistrów, Doktorów i uczniów uniwersytetu Coimbra z powodu wpływu, który mieć mogli do politycznych wypadków w miesiącu Lutym 1824. „Spodziewa się Cesarz i Król — wyrażono w wyroku — iż ten dowód jego łaski większe sprawi wrażenie na sercu poddanych jego, aniżeli wszelkie rodzaie kary, i że w przyszłości nie dopuszczają się nigdy więcey rozpust, które zresztą nazawsze wyglużowane są z pamięci N. Króla.“

A n g l i a.

Z Londynu dnia 24. Grudnia.

Przybyli onegdaj goniec z Madrytu, przynieść miał, iak głoszą, bardzo ważne depesze od Posła naszego przy tamecznym dworze.

Następująca wiadomość o spisku w Hiszpanii — mówi *Globe* i *Traveller*, — doszła nas z dobrego źródła: „Dnia 7. m. b. dwa Piemontczykowie i ieden Francuz zwabili kilku gemeynów i podoficerów od załogi hiszpań-

skłęk w St. Sebastian do winiarni, i ucześnie ich dobrze radzili im, ażeby się łączyli z znajdującymi się na granicy licznymi patriotami hiszpańskimi. Dowódzca, który się o tem dowiedział potajemnie, kazał stanąć niektórym żołnierzom pod bronią, lecz ci albo umyślnie, albo też z niedbalstwa długo się ociągali, i przybywszy na miejsce, gdzie się spiskowi znajdować mieli, zastali dom próżny; dano niebawmie znak trwogi, przeszukano miasto, na będące w zatoce okręty położono embargo, i z ścisłego śledztwa okazało się, iż angielskiemu okrętowi Redbreast brakowało. Kapitan oświadczył, iż mu go w nocy ukradziono, i zaręczał, że mu nic niewiadomo o spisku. Dowódzca uważając to za rzecz ważną, ile że bez wątpienia kilku spiskowych uciekło na brakującym bacie, posłał oddział żołnierzy na okręt angielski, aby mu niedali wybiec z portu. Z innych okrętów zdjęto potem areszt. Godną zastanowienia jest okoliczność, będąca z tym spiskiem w styczności, iż poczta do Madrytu dnia 2. m. b. dwie mile od pomienionej stolicy została zatrzymaną i wszystkich depeszów pozbawioną, niemniej i to, że odchodząca dnia 3. tegoż z Madrytu na północ poczta napadniętą została od zgrai zbrojnych rabusiów, którzy depesze zabrali, niewyrządźwszy żadnej przykrości podróżnym. Podług ostatnich wiadomości z St. Sebastian, bramy tego miasta regularnie o godzinie 5tęj wieczorniej zamykano, a o godzinie 7miej ranniej otwierano.

Gazety Lizbońskie niedonoszą żadnych politycznych ciekawości, prócz, iż ustanowioną została Kommissya celem ułożenia planu organizacyi załóg wysp Azorskich.

W *Diario-Fluminense* z dnia 28. Października, Podhrabia Laguna udziela rządowi swojemu (Rio - Janeiro) raportu z Montevideo z dnia 12. Października, w którym donosi, iż Półkownik B. M. Ribeiro zbił dowódcę powstańców Riveira w dniu 4. m. b. pod Cuhilla de Arboleto, 10 mil od Mercedes. Nieprzyjaciół miał 4—500 ludzi. Los kampanii gdzie się być rozstrzygnięty. Lavalleya poniosłszy tę klęskę, cofnął się do Florydy.

W jednym z pism zagranicznych czytamy następujący artykuł „O użyciu lanego żelaza w Anglii.“ W kraju tym, a mianowicie

w Londynie, upowszechnione zostało używanie żelaza lanego tak dalece, iż zaledwie temu wierzyć można. Most Southwarski między filarami 708 stóp długi, którego 3 łuki przez całą Tamizę przestają, a z których środkowy ma 240 stóp rozległości, zapewne największy w świecie, jest z lanego żelaza, a cały ciężar żelaza rachują do 106,106 cetnarów, każdy po 112 funtów. Ozdobny most Vauxhallu 850 stóp długi jest z lanego żelaza. W przepysznym parku Regenta nie tylko wielki cyrk Regenta, lecz i cała nowa ulica, w wspaniałe budowy ozdobna, od strony północno-zachodniej parku, w ciągu mili niemieckiej, otoczona piękną i mocną kratą, a jeszcze oprócz tego przez ganek na słupach prawie nieprzerwanie idą poręcze z żelaza. Wszystkie place czworoboczne (squares) mają ogrody kratą żelazną obwiedzione, iak to n. p. w cyрку Regenta niedopuszczające nacisku. Wszystkie nowe ulice, tak, iak w Hollandyi ogródki przed domami i altanki obwiedzione są żelaznemi poręczami, a począwszy od parku Regenta, w Newroad od Paddingtonu do Islingtonu, Cityroad, Oldstreetroad i t. d., idzie się prawie dwie godzin drogi, wpośród dwóch z obojczy strony idących szeregów ogródków domowych, zamkniętych gustownemi kratami ku ścieszc. Gdyby wszystkie ulice ozdobione żelaznemi sztachetami wkoło altan i ogródków domowych w Londynie i pod Londynem w jedną ułożyć można linią, tedy długość onej, miernie licząc, wynosiłaby 8—9 mil niemieckich. W obudwóch indyjskich warsztatach okrętowych nie tylko ozdoby słupów i większa część posadzki i w szopach też otaczających, lecz i na placach, gdzie na ląd wykładają i ładują towary, sam brzeg jest płytami żelaznemi wyłożony, i wszystkie kieraty i t. d. są żelazne. Słupy około wielkiego teatru opery wraz z głównym gymsem są z żelaza lanego, a każdy z jednéj sztuki wraz z głowicą i z gymsem podstawy, a w sztukach, przypominających wspaniałe Palmiry kwadranty, czwartą część linii cyrkulu opisujących, na przepysznęj więcęć iak sto stóp szerokiej ulicy Regenta, stoi po każdéj stronie 74 do 24 stóp wysokich słupów, każdy z jednéj sztuki lany. Wszystkie te słupy i kraty powleczone farbą olejną kamienną, tak

iż zdaie się, że to kamień, i dopiero za do-
tknięciem przekonywamy się, że to żelazo.
Niezliczona liczba domów prywatnych ma
lane żelazne słupy, wschody i szlostramy
z pięknymi napisami na domach, a w publi-
cznych gmachach n. p. w dopiero rozpoczę-
tém, kolosalném, pół milliona Funt. Szterl.
kosztującym Angielskiemu muzeum, na skoń-
czoném północno-wschodniém skrzydle, wię-
cący iak 700 stóp długości, cały stolec dachu
jest z żelaza. W Hackney, w wielkim ogro-
dzie kunsztownym, ogrodnika Loddiges, w
Downton Castle, Langort i po innych miey-
scach widzimy wielkie roślinarnie z żelaza,
i szkła. W wielkich mechanicznych war-
sztatach, maszyny do wiercenia, kręcenia,
podnoszenia i ciągnięcia, i mnóstwo in-
nych urządzeń przy wymagających silne-
go i opornego stanowiska, w machinach
do przędzalni, tkania, mielenia, pomp i in-
nych, iako też do stolców, wszystkie ściska-
jące rzeczy (fassunki) dotąd z drzewa zwykle
robione, są z żelaza lanego i na wieczną
trwałość wyrachowane. Mechanik w Leeds
wynałazł dowcipną maszynę, niedopuszcza-
jącą wywrócić się powozowi. Takową skła-
dają dwie sztuki żelaza, na dwóch ogniwach
na wierzchu powozu przyprawione, a które
blisko na stopę od ziemi spotykają się; małe
kołko w iednakim kierunku z wielkimi obra-
cające się, jest na nich umocowane; skoro
tylko powóz chyli się na iedną stronę, machi-
na wypuszcza drąg, który opierając się mas-
sie powozu, takowy znowu do należytej przy-
wodzi postawy. Machina ta może sama lub
za wolą woźnicy działać i jest użyteczną, gdy
się oś złamie, lub zaydzie przypadek z powo-
du złej drogi.

N i d e r l a n d y.

Z dnia 27. Grudnia.

W tych dniach przybył do Haagi goniec
Portugalski z ożdobami orderów Portugal-
skich dla Króla Jmci. Goniec ten wyjechał
zaraz potem z takiemiż poleceniami do Ber-
lina.

Izba pierwsza walnych Stanów przyjęła
cztery projekta prawa względem nadzwyczaj-
nego budżetu na r. 1826.

Na warsztatach Amsterdamskich budują te-
raz 15 okrętów, 10 o trzech masztach, 3 okrę-
ty parowe i 2 brygi.

Lord Cochrane znayduje się w Bruxelli,
gdzie, iak słysząc, osieść zamysła.

N i e m c y.

Z Hamburga dnia 29. Grudnia.

Z urzędowego źródła udzielić możemy tój
przyjemnéj wiadomości, iż oprócz traktatu
handlowego między Brazylią i W. Brytanią,
odebrano w Londynie ieszcze drugi oddziel-
nie między temiż mocarstwami zawarty tra-
ktat, przez który zobowiązała się Brazylija
znieść wszelki handel niewolnikami z zagra-
nicy prowadzony, a to po czterech latach od
daty zatwierdzenia traktatu.

Z nad Menu dnia 30. Grudnia.

Dnia 28. około godziny 5tęj rannéj, dało
się czuć dość silne trzęsienie ziemi w Stras-
burgu i w okolicy. Przy cichém powietrzu
i pochmurném niebie powiewał lekki wiatr
od południa. Wszakże barometr podniósł się
w nocy prawie o dwie linie, i zbliżył się do
średniej wysokości 27 cali 9 linii. Ciepło-
mierz Reaumur'a, pokazywał o godzinie
5tęj rannéj $+1\frac{1}{4}^{\circ}$. Po trzech kwadransach
na 5tą stróżę na wieży tumskiej siedząc
na swéj ławce, poczuli 3 posobne tak
mocne wstrząśnienia, iż się bardzo przestra-
szyli. Naturalnie kołysanie tak wysoko dale-
ko było silniejsze, aniżeli na równinie. Za-
pewniają oni nadto, że iuż między drugą i
trzecią godziną ranną słyszeli nadzwyczajny
szum w powietrzu. Według nowszych wiado-
mości zdaie się, iż wstrząśnienia szły w kie-
runku północno-wschodniém ku południowo-
wschodniéj stronie. Niektóre osoby miały
słyszeć huk przytłumiony.

W ł o c h y.

Z Rzymu dnia 20. Grudnia.

Mędzy zakazanemi świeżo książkami, znay-
duje się także historia literatury włoskiej
Guinguena i historia rewolucyi francuzkiej
Migueta.

Dnia 10. Grudnia umarł tu Kardynał Luigi
Ercolani na suchoty. Był rodem z Foligno;
liczył lat 67, miesięcy dwa.

Dnia 17. Listopada pewna niewiasta w gminie Laviano w prowincyi Principato Citeriore powiła nieżywego chłopca z 2ma gardłami i o ach głowach; reszta ciała miała należyty kształt. Płód ten chowany jest starownie, aby znawcy dalsze badania czynić byli w stanie.

Rozmaite Wiadomości.

Poznań dnia 6. Stycznia. Wczoray było 7, dziś 9 stopni zimna. Sanki w ciągłym ruchu.

Jeżeli Gazety Poznańskie starają się iak najwierniej powtarzać wiadomości, czerpane w zagranicznych gazetach niemieckich, to te przekreślają tém bardziey nawet mieyscowe doniesienia, które w tamtych znaydują. Oto nayswieższy dowód. Gazeta Giełdowa Hamburgska tak donosi o śmierci naszego JW. Arcybiskupa: „W Poznaniu umarł dnia 20. Grudnia Arcy-Biskup Poznański i Gnieźnieński (dawniey Prymas Polski), do którego, iak wiadomo, Pius VII wydał piorunujące Brewe przeciw towarzystwom biblijnym. Miał lat 84.“

W Powiecie Siennickim (w Królestwie Polskim) w ciągu zeszłego roku umarło kilka osób z stanu wieyskiego, w bardzo podeszłym wieku, skończywszy lat 80 i 90; a w dniu 15. Grudnia umarł w wsi Duchowie stary pasterz wieyski, Łukasz Lech, nieskończywszy zupełnie 110 roku życia swego. Jeszcze tego lata paśł wraz z swoim wnuczkim owce gromadzkie, i donosiłym głosem wszystko utrzymywał w porządku; bardzo krótko chorował przed zgonem.

Król Jmć Bawarski, dając z siebie samego przykład oszczędności, z uchwalonych mu przez Stany 3,000,000 Złotych, przyjął tylko 2,000,000.

Pisma publiczne zawierają następującą wiadomość o skarbie domu Braganza: Król Portugalski, iako W. Mistrz swoich orderów nosi na sobie podczas uroczystych obchodów krzyż

z naysiękniejszych dyamentów utworzony, który szacują 4 milliony Funtów Sztérlingów. Podobno żaden Monarcha na całej kuli ziemskiej nie jest tak bogatym w klejnoty i złote naczynia i t. d., iak Król Portugalski. Także nawiększy znany dyament, oszacowany przez frantuzkich klejnotników na 300 millionów Liwrów, znayduje się w posiadaniu Króla Portugalskiego.

Z Norymbergi donoszą pod dniem 25. Grudnia: „Wczoray nadeszła tu z Wiednia straszna pogłoska o zapadnięciu się miasta Palermo (stolica Sycylii, z 180,000 dusz) podczas trzęsienia ziemi.“ (Naynowszy Dostrzegacz Austriacki nie niewspomina o tém trzęsieniu ziemi, a powyższa pogłoska dosyć wiedzieć, że wypłynęła z Korrespondenta Norymberskiego.)

Pani Catalani pojechała z Genui do Florencyi. Za dwa dane na salach dworu koncerta podobno dostała od Króla Sardyńskiego 3000 Franków i dyamentowe zausznice.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 2. Stycznia 1825.	Papierami	Gotowizną
Oblięi dłuęu państwa . . .	$88\frac{5}{8}$ pCt.	$88\frac{1}{2}$ pCt.
Premie oblięów dłuęu państwa	99 =	$98\frac{1}{2}$ =
Oblięi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	$92\frac{1}{2}$ =
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	90 =	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne niegdys polskiego udziału	$87\frac{1}{2}$ =	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	$95\frac{1}{2}$ =	—
Wschodnio-Pruskie	$91\frac{1}{2}$ =	91 =
Śląskie	—	—

Poznań dnia 6. Stycznia 1826.

Kurs oblięów m. Poznania, . . . $92\frac{1}{2}$ — — — — —

(Dodatek.)

do

Nru 2.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 7. Stycznia 1826.)

OBWIESZCZENIE.

Młyn wodny, w Głuszynie Powiecie Poznańskim położony, do successorów młynarza Grüblera należący, który podług sądowej taxy na 4467 Tal., a grunt Czapury na 3122 Tal. 11 sgr. 4 fen. oszacowane zostały, na wniosek wierzycieli realnych naywięcej dającemu przedane bydź mają, do czego wyznaczylismy nowy termin i wprawdzie do sprzedaży młyna Głuszyńskiego na

dzień 3. Lipca r. 1826.

o godzinie 9tej, a do sprzedaży gruntów Czapury na

dzień 4. Lipca 1826.

przed południem o godzinie 9. przed Referendaruszem Jeisek w naszym Zamku Sądowym, na którą ochotę kupna mających z tém oznaymieniem wzywamy, iż w terminie dnia 30. Października 1824. wyznaczonym, za grunta Czapury nie licytowano, a za młyn Głuszyński 1200 Tal. podano.

Przyderzenie naywięcej dającemu, jeżeli prawne przyczyny na przeszkodzie nie będą, nastąpi. Warunki w registraturze naszey przeyrzane bydź mogą.

Poznań dnia 5. Grudnia 1825.

Królewsko - Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Względem summy szacunkowey wsi Wolf Czewuiewskię w Powiecie Mogilnickim położonę, został na dniu 17. Października r. b. proces likwidacyiny otworzonym. Wzywają się tedy wszyscy nieznani wierzyciele, którzy do wspomnionę wsi iakiekolwiek mniemają mieć realne pretensye, ażeby się w przeciągu 3ch miesięcy, a naypóźnię w terminie -

dnia 15. Marca 1826.

zrana o godzinie 9. przed Deputowanym Assessorem von zur Mühlen w Sali posiedzeń naszych odbyć się mającym stawili, pretensye swe podali i takowe udowodnili, gdyż w przeciwnym razie z pretensyami swemi do rzeczonę wsi prekludowanemi zostaną i wieczne im milczenie w téj mierze tak względem nabywcy oneyże iakoli względem wierzycieli, między których summa szacunkowa podzieloną zostanie, nakazaném będzie.

Gniezno dnia 17. Października 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Aukcyja na dzień 22. Grudnia r. b. wyznaczona, na

dzień 12. Stycznia fut.

o godzinie 10. przed południem odwleczoną została.

Poznań dnia 29. Grudnia 1825.

Referendaryusz Sądu Ziemiańskiego
K ü n t z e l.

*Doniesienie o Redutach w Gnieźnie
w kamienicy P. Krause pod Nr. 33.*

Pierwsza Reduta dnia 8. Stycznia, druga dnia
22. Stycznia, trzecia 5. Lutego.

Szarłota, owdowiała Krause.

W dniu 11. Stycznia r. b. przed południem o godzinie 11., będzie na rozkaz wyższy koń do służby kawallerji niezdatny na podworzu stayni koszarney w miejscu za gotową w brzmącym pruskim kurancie zaraz zapłatą, naywięcący dającemu sprzedany, do czego ochotników kupna zaprasza się.

Poznań dnia 4. Stycznia 1826.

Intermistyczny Komendant Regimentowy.
v. S z e r d a h e l l y,
Półkownik.

Przedaż prawdziwych baranów.

W poniedziałek dnia 6. Lutego r. b. zacznie się znowu przedaź baranów w tu-
tejszemy zarodowey owczarni.

Każdy kupujący ma dowolny wybór baranów, a gdy takę tychże z osobnego spisu widzieć można, przedaź zatém i w moeý niebytności codziennie nastąpić może.

Życzących przy téy okazji zastać osobiście mego Pryncypała, uwiadomiam niniejszém, iż Tenże zwykłe co niedziela i poniedziałek iest w domu.

Glumbowice między Rawiczem i Wohławu
dnia 3. Stycznia 1826.

F r a n k e,

Inspktor gospodarczy dóbr Glumbowieckich JW, Hrab. de Roedern.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę
w Poznaniu.

Dnia 2. Stycznia.

	Tal.	śgr.	fen.	do	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . . .	1	5	—	—	1	6	4
Żyto . . .	—	22	—	—	—	22	6
Jęczmień . . .	—	16	—	—	—	17	—
Owies . . .	—	11	—	—	—	12	—
Taterka . . .	—	20	—	—	—	21	4
Groch . . .	—	25	—	—	—	27	6
Ziemiaki . . .	—	8	—	—	—	9	—
Siana cetnar à 110 ff. . .	—	22	6	—	—	24	—
Słomy kopa à 1200 ff. . .	2	25	—	—	3	—	—
Masła garniec	1	10	—	—	1	12	6

Ceny zboża w Berlinie

dnia 29. Grudnia 1825.

	Tal.	śgr.	fen.		Tal.	śgr.	fen.
L ą d e m :							
Pszenica	1	15	—	i	1	6	3
Żyto	—	28	9	-	—	23	9
Jęczmień wielki	—	27	6	-	—	21	3
Jęczmień mały	—	22	6	-	—	13	9
Owies	—	17	6	-	—	13	9
Groch	1	—	—	-	—	28	9
W o d ą :							
Pszenica (biała)	1	16	3	i	1	12	6
Żyto	—	27	6	-	—	25	—
Jęczmień wielki	—	25	—	-	—	—	—
Jęczmień mały	—	22	6	-	—	—	—
Owies	—	18	9	-	—	16	3
Groch	1	—	—	-	—	28	9
Kopa słomy	5	12	6	-	4	7	6
Cetnar siana	1	—	—	-	—	20	—